(14.)

Ернани

Все кральтъ! — Нѣкога на ешафода ~~моятъ~~
баща ~~издъхна~~ тамъ, осъденъ отъ баща му.
Макаръ да минаха години отъ тогава,
но въ моите гърди омразата е жива
къмъ тоя страшенъ краль, покойникъ станалъ вече,
къмъ неговия синъ, къмъ майката-вдовица.
Бащата е изгнилъ, ала синътъ е живъ.
Докле дете азъ бѣхъ, обричахъ се предъ бога
да му се отплатя за своя клетъ баща.
~~А, ти~~
Желаешъ, значи, ти да стане тоя бракъ!
И толкозъ по-добре! — Азъ дирѣхъ въ своя пѫть
да срещна тебе — ~~[illegible]~~ днесъ ти идешъ ми (на среща.

Доня Солъ

О, вий ме плашите!

Ернани

Съ наслѣдствено проклятие
азъ отбелязанъ синъ. Рюи ди Силва — ~~ти~~ (знайте
прочутъ е въ Арагонъ, (богатъ) кастилски графъ
и вмѣсто младостьта той сега ще ви предложи
такава накитъ скѫпъ, такова чисто злато
че вашето чело ще блесне вѫрху избрани,